

Publicerad 2010-02-04 02:43 av Irine Kojan

Välkommen till mörkret.

Demonen under min hud.

Jag har alltid sett mig, som en vänlig person.

Och jag har alltid ansett mig ha hjärtat, dystert och ärrat som den må än vara
men likväl i alla fall, på rätt plats.

Och jag har försökt att se saker från deras ljusare sidor, oavsett vad som kommit.

Vad som än tyngt mina sinnen, vad som än jagat mig.

Och nu från ingenstans kommer en gammal, bekant är nog för lindrigt ord -
men det är lika så,

- med ord hårdare och vassare än rakblad svedda i svaveleldarna och
härdade i Hades isande vatten.

Och jag står förintad..

Allt jag tror på, eller tror att jag trodde på, utspritt över golvet runt mina
trötta ben som skärvor av en ond dröm.

Dessa saker jag gjort.

Och jag måste ha gjort dom, för bekantskapet i fråga, kan jag inte i mina
vildaste drömmar binda till att komma med lögner!

Tvekan, om vem jag varit, om vem jag är...

Under mitt mänskliga hud, synes det mig nu helt plötsligt.

Att ett monsters spräckliga och motbjudande fjäll tränger igenom.

Där en gång, för länge sen, ett oskyldigt barn stod, finns bara... ett monster.

Där en gång hopp och glädje dansade runt, i cirklar runt kärlekens eld.

Finns nu bara hat och avsky.

Som, skrattandes, bespottar och hånar narrbilden av en bruten människa.

Och jag ställer mig frågan, om och om och om igen.

Är detta jag, hur kan jag ha gjort detta.

Och jag är vilsen i en labyrinth av bleknande sanningar.

Jag är kluven i det jag hör och det jag trodde mig minnas.

Det jag trodde att jag trodde.

Och det jag trodde mig göra.

Vem är jag?

Jag är jag!

Kom svaret tidigare med ett snett leende.
Och nu kan jag inte ens tro på det svaret nån mera.

Hur kan jaget som var, inte kommas ihåg av jaget som är som han var.
Så förvirrad, arg och rädd.
Jag ställer mig framför spegeln, ser mitt trötta ansikte speglas i glaset.
"Vem fan är du?!"

Svaret kommer samma som alltid "Du är du!"
Ett ohörbart hånskratt ekar ut i rummet.

Tystnaden besegrar rummet.

Helvete....

~Fin~

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Irine Kojan med Poeter.se id #31396 innehar upphovsrätten